

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 6

ROČNÍK 2013/2014

Únorové okénko ředitele

V únoru jsme se naposledy rozloučili se žákyní školy. Byl to pro všechny smutný okamžik, který si ponese v sobě. Nezapomeneme na ni.

Nastoupil nový ministr školství, který představil svou koncepci vedení rezortu. Již před volbami tvrdil, že bez navýšení prostředků na školství se školství nezlepší. Slíbil zvýšení kvality českého základního školství tak, aby všechny školy měly stejnou úroveň. Dává za vzor finské školství založené na spolupráci, spravedlivosti, sociálním kapitálu a profesionalitě učitelů. Místa v mateřské škole chce pro všechny děti, to jsme my letos splnili, a zavádí povinný poslední rok předškolního vzdělávání, které děti budou absolvovat pomocí 3 různých možností (MŠ, přípravná třída ZŠ a domácí vzdělávání). A hlavně hledá peníze pro školství, jako např. úspory v rezortu a dále, protože školství jako priorita vlády by mělo získat navýšení rozpočtu tak, abychom se dostali na procentní výši hrubého domácího produktu těch zemí, jejichž školství je dáváno za vzor. Svůj zájem chce věnovat i stravování školáků, protože

naše děti jsou prý druhé nejjobeznější na světě. Ze škol chce „vymýt“ nezdravou stravu ve formě automatů, dále se zaměřit na správnou stravu dětí, např. sezónní a regionální potraviny, nabízet doplňování lahví neslazenými nápoji, k obědu vždy podávat zeleninový salát nebo ovoce místo dezertů či třeba omezit sladká jídla (která jsou nyní maximálně dvakrát měsíčně). To vše ale ve spolupráci s rodinou tak, aby se děti nevrátily ke kole a chipsům.

Škola podala grant na MAS Krajina srdce v Mladé Vožici ve výzvě Zvýšení počtů a kapacit místních ledrů zaměřenou na podporu vyučování vedoucí k podpoře řemeslných činností. Vzhledem k vybavení školy jsme žádali o dolní výši dotace a získali 58 434 Kč na vybavení školní dílny, kuchyňky a pozemku. Po akceptování žádosti na SZIF bude projekt koncem března realizován nákupem vybavení.

Podle námi zpracované vize na tento rok jsme zmodernizovali prostory pro individuální práci s dětmi v MŠ. Dále je naší prioritou pro tento rok zájmové vzdělávání. V MŠ jsme

dokončili modernizaci prostorů pro kroužky ve sklepě. Ve škole jsme zmodernizovali skladovací prostory družiny. V plánu je ještě dokončení podlahy altánu a vybavení třídy tak, aby sloužila jako třída i družina, která vznikne v místech současné obecní knihovny, to ale až v srpnu.

Proběhla školní kola soutěží v Pythagoriádě, Zeměpisné, Chemické olympiádě, Olympiádě v ČJ, recitaci, a ta nominovala reprezentanty školy pro okresní kola (ty, kteří splnili minimální počet bodů pro postup). V plné přípravě je Školní slavnost, která proběhne v polovině března. Děkuji všem sponzorům za dary do tomboly.

Rodiče devátáků mají posledních 14 dnů na podání přihlášky na střední školy, protože již před několika lety tato povinnost přešla ze školy na rodiče.

Petr Havlík – ředitel školy

Milí čtenáři, knihy nám často sdělují důležité informace nebo varování před činy, kterých bychom mohli později litovat. Třeba prodej psa. O něm si můžeme přečíst v knize Jak Alfík zůstal sám. Napsala ji Holly Webb a zpracovala uvedený příklad formou příběhu pro děti.

Líbí se mi, že autorka učí zá-
bavně lidstvo ještě v dětství. Čím více
informací děti získají, tím méně se
jich musí učit v dospělosti.
A rozhodně mi přijde výhodnější
přečíst si o tom v knize, než pak
napravovat své neuvážené činy. Vždyť
to přeci není nutné. Ale je pravda, že
si lépe pamatujeme vlastní chyby než
ty cizí.

Tak abych vás nalákala. Štěňátko
jménem Alfík v rodině překáželo,
takže se ho rodina rozhodla dát do
útulku. Jenže poté si uvědomili, že jim
doma něco chybí. Ne něco, ale někdo!
A tím někým je právě Alfík. Proto se
Alfík zase šťastně vrátil tam, kam
přece vždýcky patřil.

Právě kvůli tomu se mi kniha
velice zalíbila a hodlám si ji ještě
někdy zopakovat.

Lucie Dražilová

Opsáno ze sešitů

Vítej, sněhová vločko!

Město zakryla hřejivá bílá pe-
řinka, jejíž krystalky se při dopadu na
zem třpytily jako malé blýskavé
kamínky, které mrkaly, když na ně
zasvítilo sluníčko. Peřinka byla jako
vyšívaná. Na každém kousíčku byly
miliony malých vloček. Všechno bylo
zakryté vločkami. Také stromy, které
při silném větru zaúpěly, měly bílé
blýskavé čepičky.

V noci, když město spalo
a chránilo ho jen světlo z nebe, malé
vločky začaly tančit. Byly jich stovky,
tisíce, miliony. Každá měla jiný tvar
a ozdoby. Přesto se našla jedna úplně
výjimečná. Jiná než ostatní. Pouliční

světlo na ni svítilo. Černočerná tma
pro ni byla tanečním podiem. Tančila
jako krásná baletka. Baletka, která se
neřídí kroky ostatních, ale tančí jen
podle sebe. Pokaždé, když se zatočila,
zatřpytila se a vypadalo to, jako by
mrkala. Byla jako sněhová víla, která
se vznášela ve větru, její křídélka se
třpytila ze všech stran.

Vál-li silnější vích, roztančila se
vločka ještě víc a stromy si o ní začaly
šeptat. Zdálo se jim, že je obalená ve
stříbrných třpytkách, které mají na
okrajích malé krystalky jako
hvězdičky s pavučinou uprostřed
posypanou kapkami rosy.

Vločka dotančila na větvičku,
z které dohlížela na ostatní vločky.
Stala se jejich královnou. Usadila se
a pozorovala ostatní. S rozedněním
začala plakat. Slzy padaly na větvičku
a s každým dopadem se ozvalo
cinknutí. Vločka se začala rozpouštět.
Nakonec z ní zbyla jen loužička
blýskajících se slz. Pomalu usnula.

S příchodem nočního mrazu se
však znovu probudila. Z loužičky slz
povstala nová krásná vločka, jež
tančila kolem ostatních vloček. Její
taneční rej nepřestal.

Klára Pilařová

Den

mateřského jazyka

Není pátek jako pátek. Ten jed-
nadvacátý únorový slaví své jmeniny
všechny Lenky, ale zároveň je i Dnem
mateřského jazyka. Zeptali jsme se
žáků, jak by tento den oslavili oni.

Linda Heinová by si udělala
písmenkovou polévku, aby z ní mohla
skládat slova. Také by si s kamarády
zahrála hru Hladová abeceda, ve které
se podle abecedy skládají názvy jídel.
Také by chtěla ten den strávit s rodiči,
protože ti nás naučili první slůvka
v našem mateřském jazyce.

Lucie Dražilová by tento den ur-
čitě chtěla oslavit, protože ví, že náš
jazyk málem zanikl. Oslavila by ho asi
tak, že by se snažila celý den mluvit
pouze mateřským jazykem. Také by si
ráda připomněla celé dějiny své
mateřštiny, vyhledala by si třeba
staročestinu a občas z ní během dne
použila nějaká slova.

Michal Filip by pozval celou ro-
dinu, známé i přátele. Oslava by se
konala na zahradě a všude by visely
vlaječky a na nich by byl nakreslený
jazyk a v něm znázorněna česká
vlajka. Hrál by česká hymna
a skladby českých skladatelů. Konaly
by se soutěže. Během oslavy by si
rozšiřovali slovní zásobu, vysvětlovali
různá rčení a zkoumali významy slov.
Myslí, že by to mohl být skvělý den.

ŠKOLNÍ SLAVNOST

15. března 2014

od 19,30 hodin

KD Chotoviny

**Hraje MIX
Františka Vaňka**

**Vstupné
150 Kč u stolu
100 Kč na stání**

Safer Internet Day

V úterý 11. února jsme si znovu připomněli Den pro bezpečnější internet. O nástrahách dnes už všem dobře známého virtuálního prostředí jsme mluvili i v hodinách ICT (Informační a komunikační technologie). Světem letěla výzva Vytvořme společně lepší internet. Čtete dobře. Bezpečnějším můžeme udělat internet jen společným úsilím. Na žádné zákazy a omezení shora se spoléhat nemůžeme. Internet je výjimečný právě tím, že nemá žádné vládce, je svobodný. To znamená, že se každý musíme rozhodovat sám za sebe. Nebojte, pro začátek se stačí rozpomenout na rady, které dostáváme od batolecích let. Tam nelez, na to nesahej, s tím si nezahrávej. Nechme se opojit zdánlivým pocitem anonymity a chovejme se slušně a obezřetně jako v našem reálném světě. Děti ale musí vědět, že i když udělají chybu, je tu hodná máma a velký táta, kteří je ochrání. Ani nás dospělí nenechají na holičkách. Najděte si www.bezpecnyinternet.cz.

Média si v tom týdnu vzpomněla na všechna nebezpečí, která v hlubinách internetu sice číhají po celičkový rok, ale kdybychom se osvětě věnovali průběžně, čtenáře, posluchače i diváky by to mohlo nudit. Tak jsme se zase chvilku tetelili strachy, oťřásali hnusem, opovrhovali podivíny, kteří napadají cizí počítače, zatracovali zloděje a podvodníky, kteří okrádají slušné lidi. Hrozili se nad mladistvými šikanátory, kteří dohánějí své vrstevníky k sebevraždám. Ba dokonce jsme si vymýšleli ty nejkrutější tresty pro nemocné pedofily, kterým se sice děti samy prostřednictvím sítě nabízejí, ale oni se přece měli ovládnout a ochránit nás všechny před svou „zvráceností“. Kam ten svět spěje?

Voláme po přísnějších zákonech, omezeních, nařízeních i cenzuře, protože se nám to zrovna hodí do krámu. Vzápětí ale svým dětem, které jsou ve své naivitě internetem nejohroženější skupinou, vlastními činy ukazujeme, jak na zákony kašleme, když se nám to zrovna hodí do krámu. Zalhat o svém věku při zakládání účtu na Facebooku, no a co? Kdo by čekal do

třinácti? Dobrý rodič přece založí dítěti účet sám, aby o něco nepřišlo, aby se dobře zařadilo, aby nevyčnívalo. Kdo by čekal do osmnácti s kouřením a pitím alkoholu? Ale co když se špatně rozhodnou, nezvládnou tlak party, vymkne se jim situace z rukou? Nestačí umět mačkat čudlíky, mydlit prsty po obrazovce, polykat a vdechovat kouř. Musíme je také naučit myslet, rozhodovat se, umět odolat, pomáhat druhým. Bezpečné prostředí pro své děti můžeme začít tvořit všichni společně svým příkladem, svojí oporou. Pokud se začneme o děti zajímat až ve chvíli, kdy už šikanují a zneužívají návykové látky, pak už bývá pomoc velmi těžká. Nepomůže nám ani volání po tvrdých trestech a zpřísnění zákonů pro všechny, kteří mají naše děti na svědomí. My jsme podkopávali autoritu zákonů, státu i policie ve chvíli, kdy se nám to hodilo. Učíme své děti, že zákony platí jen pro hlupáky a pak se divíme, když nás podvede někdo chytřejší, někdo bezohledný. Sami si nastavujeme pravidla džungle a pak voláme o pomoc, když prohráváme.

Jiří Honza

Karneval v družině

A je to tu zase – vymyslet masku, vyrobit ji, umělecky se nalíčit, procvičit taneční kroky a probudit v sobě soutěživého ducha. V úterý 25. února se školní družina proměnila v pohádkový svět. Odpoledne do třídy začaly ladně vplouvat krásné víly a princezny, přilétl pestrobarevný motýl a beruška, doplulo sem i několik námořníků a pirátů. Z doby ledové sem zabloudilo pár našich předků a naše fauna byla také hojně zastoupena – kuň, kočička, pesek, žába. Tradičně k nám nezapomněl na pavučině přiletět i Spiderman a letos nás z jiné galaxie navštívil roztomilý ufon, a abychom se také trochu báli, přišla mezi nás i hladová upírka. Celá akce vypukla přehlídkou masek a bylo velmi obtížné vybrat ty nej.

Zábava pokračovala diskotékou a různými soutěžemi – tradiční židličkovaná, ale i netradiční lyžování na papírových lyžích.

Celý karneval jsme zakončili

vyhlášením nejkrásnějších masek, a ačkoliv bylo těžké vybrat, pomohla nám odborná porota ze 7. třídy, odměněno diplomem jich nakonec bylo šest nejoriginálnějších.

Děk patří všem dětem i rodičům, že si dali tolik záležitostí s přípravou masek, a my už se teď těšíme na další maskarní rej!

Yvona Kaňová, Jana Němečková

V zdravém těle...

Naši žáci se seznámili s novým projektem Fitkonto, který je zaměřen na zdravý životní styl dětí. Stačilo prohlédnout si nové webové stránky www.fitkonto.cz, které přinášejí spoustu informací a praktických rad, jak zdravě žít. A jaké byly reakce dětí, to už si můžete přečíst sami.

Na stránkách mě asi nejvíc zaujalo, kolik energie potřebuji na růst nebo na zpracování potravy. Moc se mi také líbí, že si můžu sestavovat svůj tréninkový deník. Hraju totiž fotbal a musím vědět, jak často mám jíst a kolik toho mám jíst. Zaujalo mě, že bychom měli jíst každé 3 hodiny, a pokud hodně sportujeme, můžeme si dát i druhou večeři kolem 20. hodiny. Dozvěděl jsem se, že máme jíst několikrát denně po menších porcích a jedna porce je jako má stisknutá pěst. A když chceme hubnout, tak nemáme přestávat jíst, ale máme jíst zdravě a s pohybem. Na stránkách se mi také líbilo, jak jsou uspořádány barevně. Témata jsou obsáhlá a myslím si, že si každý najde to, co ho právě zajímá.

Václav Hronek

Kniha a Já

Knihy mě provází celým svým životem. Už od malička mě knihy učí. Když jsem ještě neuměla číst, prohlížela jsem si v knížkách obrázky. Když jsem byla větší, kniha mě naučila všechny druhy zvířat od těch na souši až po ty vodní. Maminka mi knihy četla před spaním a já ji poslouchala. Měla jsem doma i u babičky spoustu knížek pro děti. Teď čtu dál a baví mě to. Knihy čteme a ani o tom nevíme. Nevěříte? Co je tedy učebnice českého jazyka nebo matematiky? Knížka, z které se učíme ve škole. Každý den si z ní přečteme alespoň jednu úlohu či článek, se kterým pracujeme. Takže ji taky čteme.

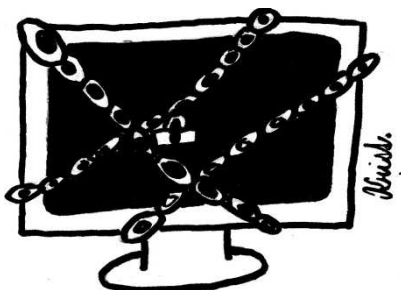
Linda Heinová

Já si ve svém životě nedokážu představit, že by tu s námi knihy nebyly. Co bychom my milovníci knih dělali? No, co bychom si počali? Já opravdu nevím. Jediné, co by zbývalo, je asi to věčné hraní na mobilech, tabletech a počítačích. Když si to vezmete k srdci, zjistíte, že kniha není jen ten tlustý štos papírů přišitý k deskám, ale opravdu něco zvláštního, to uvnitř té knihy. Nikdy nepochopím, proč hodně dětí dnešní doby nechce číst. Mělo by se s tím něco udělat!

Andrea Mráčková

Občas si říkám, co s knihami, které už jsme přečetli. Jen je přečteme a necháme ležet! Občas za ně zaplatíme i hodně peněz. Docela bych si přála, aby se knihy mohly někam odkládat. Líbilo by se mi, kdybychom i tady na vesnici měli knihovnu, do které bychom mohli knihy jen tak dávat, ale i si je z ní zase jen tak brát. Knihy by tak pořád cestovaly, byl by to takový koloběh. Myslím si, že je lepší si číst než sedět u počítače a hrát hry!

Barbora Bětíková

Lovci a kořist

I do naší školy zavítali zástupci Občanského sdružení Penthea se svým naučným programem Lovci a jejich kořist.

I tímto audiovizuálním programem chceme v rámci environmentální výchovy vést žáky k odpovědnému zacházení s životním prostředím. Sympatičtí zachránci zvířat z Prahy nám neotřelým způsobem odkryli tajemství vztahů mezi lovci a jejich kořistí ve všech živočišných třídách od bezobratlých až po nejdokonalejší obratlovce. Vysvětlili nám nezastupitelnou úlohu lovců v přírodě, dopad jejich absence na prostředí, ve kterém žijí, a představili jedinečné lovecké strategie i obranu kořisti před lovci.

Bezobratlé lovce zastupovali pavouci se svým speciálním způsobem lovu pomocí lepkavých sítí i velmi účinného mimotělního trávení, při kterém svoji kořist doslova vysávají. Dalším bezobratlým lovcem byl hrůzostrašně vypadající štír, který svou kořist rozdrtí obrovskými klepety, nebo usmrtí pomocí jedové žlázy na konci zadečku.

Osobně jsme se setkali s nejjedovatějším tvorem naší planety, pralesničkou hroživou (strašlivou). Tyto drobné výrazně zbarvené žabky žijící v Jižní Americe vyprodukují sice jen pár mililitrů jedu, ale ten je tak účinný, že by stačil k usmrcení 600 až 1000 lidí.

Vrcholem programu bylo detailní prostudování lovecké strategie a umění geparda štíhlého, který na afrických savanách dokáže vyvinout rychlost až 130 km za hodinu, a i přesto ho nemůžeme nazývat dokonalým lovcem. Příroda mu záměrně nedala dostatečnou vytrvalost, takže ani jeho úspěšnost není stoprocentní.

Vše bylo doprovázeno srozumitelným výkladem s ukázkami několika živých exemplářů různých druhů lovců. Závěrem probíhala krátká diskuze a znalostní soutěž o drobné ceny. Všem se program moc líbil.

Miloš Veselý

Družinový fotbálek

Se začátkem nového roku jsme zahájili v družině soutěž o putovní pohár ve fotbálku. Zúčastnilo se více než dvacet dvojic od první do páté třídy. Boj o pohár trval téměř dva měsíce a po výborných výkonech se letošními vítězi stali Nikola Smažík a Jakub Čeněk z páté třídy.

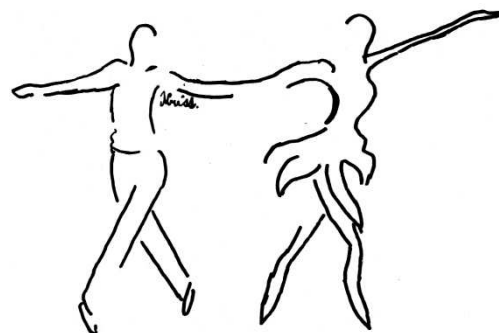
Čtvrtáci Michal Kauer a Pavel Babický vybojovali druhé místo.

Družstvo druháků Matěj Šimek a Tomáš Passler skončilo třetí.

Na čtvrtém místě jsou další zástupci třetí třídy, David Merxbauer a Kryštof Novák.

Všem blahopřejeme k výborným sportovním výsledkům a již se těšíme na další ročník družinového fotbálku.

Yvona Kaňová

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY

ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza

REDAKČNÍ RADA: Lucie Dražilová, Miroslava Honzová, Kristýna Chalupská

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE:

Eliška Bervidová a Kristýna Chalupská

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

